

“El Pakistan hauria de ser acusat de donar suport als talibans”

Ara que s'acaben de complir cinc anys de la caiguda dels talibans, l'Afganistan viu els pitjors dies d'aquest període pel que fa a la violència. Per què les coses no han anat millor amb el canvi de règim?

—Les coses van començar bé i la gent tenia moltes expectatives, confiava en la millora del país. Hi ha hagut un procés polític reeixit, com ho demostra el fet que l'Afganistan s'ha dotat d'una constitució, així com d'un Parlament i d'un president electes. Però, d'altra banda, és cert que el Govern no ha estat capaç d'oferir llocs de feina a la gent i de millorar l'economia. Val a dir també que hi ha hagut massa interferències dels talibans i d'Al-Qaida, que fan tot el possible per recuperar el control de l'Afganistan.

—**El desplegament de les tropes de l'OTAN a l'Afganistan que es va fer fa unes setmanes ha estat positiu, al seu parer?**

—La presència de les forces de l'OTAN és necessària perquè el país no disposa de cap sistema de seguretat. Paral·lelament al desenvolupament del procés polític es preveia que hi hagués també una reforma de la seguretat, de la policia, de l'exèrcit i dels serveis d'intel·ligència. També esperàvem inversions en infraestructures, en la renovació del sistema educatiu i en el de la justícia. Malauradament, la comunitat internacional ha girat la mirada cap a altres llocs, com l'Iraq o els països afectats pel tsunami. L'Afganistan no es podrà desenvolupar fins que no hagi establert el propi sistema de seguretat.

—**Els talibans recuperen terreny i suport popular al sud del país. Hi ha risc que tornin al poder en un termini no gaire llunyà?**

—Personalment, no crec que els talibans tornin. El món no ho hauria de permetre. La majoria de la gent de l'Afganistan, així com del món, va expulsar els talibans; els seus dirigents

Shinkai Karokhail (Kabul, Afganistan, 1962) és diputada al Parlament afganès. És membre del moviment feminista del seu país i fundadora d'un centre dedicat a l'educació de les dones afganeses. Recentment, en una visita a Barcelona, Karokhail va explicar a EL TEMPS la situació que es viu en aquest moment a l'Afganistan coincidint amb els cinc anys de la caiguda del règim dels talibans.

van fugir i van deixar sense lloc la gent d'Ossama bin Laden. Definitivament, el món no hauria de deixar que tornessin, seria un gran error. Els talibans no tenen un gran poder en aquest moment, ni agrupen gaire gent; el que passa, però, és que estan ben equipats. I els que els equipen són Al-Qaida i el Pakistan.

—**És cert, doncs, que el Pakistan dóna suport als talibans?**

—I tant! On són les seves bases? On han anat la majoria de talibans? On han anat la majoria de gent d'Al-Qaida? On? I qui paga als talibans uns salaris tres vegades més alts que els de la nostra policia? Qui els facilita totes aquestes armes modernes i els explosius? Qui els abasteix? D'on ve tot aquest material? El Pakistan hauria de ser acusat de tot això! El món hauria de prendre's aquesta qüestió més seriosament! He quedat completament astorada de veure que els mitjans de comunicació de Barcelona han mostrat molt interès per Nadia, aquesta pobra noia afganesa amb la cara cremada que ha hagut de canviar d'identitat per sobreviure. Per què?

—**Fins i tot, en una província del nord-oest del Pakistan han aprovat recentment una llei que dóna més poder a la jerarquia religiosa per vetllar per la moral i els valors de**

L'Islam en una línia dura, a l'estil dels talibans...

—El Govern del Pakistan procura no invertir gaires diners en el desenvolupament de les províncies del nord-oest. Prefereix que hi hagi establertes normes religioses, que les dones no rebin educació ni participin en res. No entenc per què el Govern pakistanès permet en aquestes províncies una cosa que no vol per a la resta del país. [Tanmateix, a mitjan desembre passat el president Musharraf va aconseguir que el Tribunal Suprem bloquegés momentàniament aquesta llei.]

—D'altra banda, el Govern de l'Afganistan, presidit per Hamid Karzai, ha rebut acusacions de corrupció. Són certes, al seu parer, aquestes acusacions?

—Dins el Govern afganès hi ha gent corrupta, però no crec que el president Karzai ho sigui. Jo el respecto molt perquè no està involucrat en aquest afer. El problema és que hi ha gent que

s'ha corromput en entrar al Govern, que han deixat de ser lleials al sistema en benefici del seu partit, grup ètnic o religió al qual pertanyen. Es per això que hi ha corrupció dins el Govern.

—Fa poc s'ha sabut que a l'Afganistan hi ha un elevat nombre de dones que es calen foc elles mateixes. Per què ho fan?

—Es un problema psicològic. Hi ha dones que no veuen cap futur, que han perdut tota l'esperança i que decideixen treure's la vida.

—Això vol dir que cinc anys després de la caiguda dels talibans la si-

“Hi ha diputats que han deixat de ser lleials al sistema en benefici del seu grup religió”

tuació de les dones a l'Afganistan no ha millorat?

—Sí que ha millorat, però el problema és molt gran i els canvis es fan a poc a poc. Una part de les dones treballa, va a l'escola; però no totes les dones poden fer-ho. L'Afganistan és molt pobre, les necessitats són moltes i les oportunitats, limitades. Hi ha oportunitats, però no per a tothom. Afortunadament, però, no es pot comparar amb el temps dels talibans.

—A pesar dels canvis que hi ha hagut a l'Afganistan, hi ha dones que continuen vestint la *burka*, la peça de roba que, almenys des del punt de vista occidental, és una mena de símbol de la repressió dels talibans. Encara estan obligades a portar-la?

—No, en absolut. No és una peça de roba obligatòria. El que passa és que algunes idees encara perduren i, com ja he dit, encara no hem aconseguit millorar la seguretat. Per això, algunes dones se senten més segures amb la *burka*. També hi ha el paper que representen l'educació i la tradició.

—El pes de la tradició és excessivament alt a l'Afganistan, encara?

—I tant! El pes de la tradició és massa alt. Fins i tot té una influència negativa en la religió, ja que molta gent a l'Afganistan barreja, equivocadament, tradició i religió.

—Vostè ha participat en una conferència a Barcelona dins unes jornades sobre la violència de gènere a l'Afganistan, organitzades per l'Associació per als Drets Humans a l'Afganistan, una entitat catalana que promou ajuts per a l'educació de les dones afganeses. En quina mesura la presència d'una diputada al Parlament afganès en actes com aquest contribueix a millorar la situació de les dones al seu país?

—Bé, això depèn de la gent de Barcelona i, sobretot, de la imatge que els mitjans de comunicació donin d'aquest acte. La meua contribució aquí és molt petita i amb molt pocs recursos, serveix per recordar a la societat el que passa al meu país; el món hauria de ser solidari i no hauria d'oblidar l'Afganistan i, sobretot, les dones afganeses que necessiten una atenció especial.

Xevi Camprubí

